

σεφτές

σεφτές, ο, ουσ. [<τουρκ. siftah], τα χρήματα που εισπράττονται από την πρώτη πώληση της ημέρας σε μαγαζί: «απ' το πρωί είμαι χωρίς σεφτέ».

- *έχω καλό σεφτέ*, τα χρήματά μου, φέρνουν γούρι στο μαγαζί, όπου πάω και αγοράζω πρώτος: «όλοι στην αγορά με θέλουν πρωί πρωί στο μαγαζί τους, γιατί έχω καλό σεφτέ».

- *κάνω σεφτέ*, **α.** κάνω την πρώτη πώληση της ημέρας και εισπράττω από αυτήν τα πρώτα χρήματα ή είμαι ο πρώτος αγοραστής, αυτός που δίνει τα πρώτα χρήματα στο μαγαζί αγοράζοντας κάτι: «ακόμα δεν άνοιξα το μαγαζί μου κι έκανα σεφτέ || αφού μου 'κανε σεφτέ αυτός ο γρουσουζής, πώς να πάει καλά η μέρα μου! || πήγε έντεκα η ώρα και δεν έκανα ακόμα σεφτέ». (Λαϊκό τραγούδι: *κι εκεί που **κάνω σεφτέ**, το σκάω μάνι μάνι· σύρμα! -φωνάζουν τα παιδιά- έρχονται πολιτσίμάνοι!*). Συνήθως, οι παλιότεροι, τα πρώτα αυτά χρήματα από την πρώτη πώληση της ημέρας τα έτριβαν συμβολικά πάνω στα γένια τους, για να πολλαπλασιαστούν και να γίνουν όσα ήταν και τα γένια τους. **β.** αρχίζω να εκτελώ κάποιο έργο: «σήμερα κάναμε σεφτέ στην οικοδομή με τα θεμέλια που ανοίξαμε».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας